

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums

2019. gada 22. jūlijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 246/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

Vispārējā tiesa

2019/C 246/02 Kritēriji lietu sadalei palātām 2

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 246/03 Lieta C-723/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. novembrī iesniedza Judecătoria Orăştie (Rumānija) — EV/Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR) 3

2019/C 246/04 Lieta C-180/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 26. februārī iesniedza Amtsgericht Düsseldorf (Vācija) — Flightright GmbH/Eurowings GmbH 3

2019/C 246/05 Lieta C-224/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. martā iesniedza Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Spānija) — CY/CaixaBank S.A. 4

LV

Personas datu aizsardzības un/vai konfidencialitātes nolūkā daļa šajā izdevumā ietvertās informācijas vairs nevar tikt izpausta, un tādēļ ir publicēta jauna autentiska versija.

2019/C 246/06	Lieta C-247/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 21. martā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spānija) — HC un ID/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	6
2019/C 246/07	Lieta C-259/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. martā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spānija) — LG un PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	7
2019/C 246/08	Lieta C-287/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 5. aprīlī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) — DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation.....	8
2019/C 246/09	Lieta C-291/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 9. aprīlī iesniedza Curtea de Apel Braşov (Rumānija) — SO/TP u.c.....	9
2019/C 246/10	Lieta C-320/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. aprīlī iesniedza Verwaltungsgericht Berlin (Vācija) — Ingredion Germany GmbH/Vācijas Federatīvā Republika.....	10
2019/C 246/11	Lieta C-363/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. maijā iesniedza Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen (Zviedrija) — Konsumentombudsmannen/Mezina AB.....	11
2019/C 246/12	Lieta C-379/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. maijā iesniedza Tribunalul Bihor (Rumānija) — kriminālprocess pret IG, JH, KI, LJ.....	12
2019/C 246/13	Lieta C-389/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 20. maijā Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 7. marta spriedumu lietā T-837/16 Zviedrijas Karaliste/Eiropas Komisija.....	13
2019/C 246/14	Lieta C-394/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 21. maijā iesniedza tribunal du travail francophone de Bruxelles (Beļģija) — PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS).....	14
2019/C 246/15	Lieta C-395/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. maijā iesniedza Tribunal d'instance de Nice (Francija) — VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd.....	14
2019/C 246/16	Lieta C-413/19: Prasība, kas celta 2019. gada 24. maijā — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika.....	16
Vispārējā tiesa		
2019/C 246/17	Lieta T-222/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 23. maija spriedums — Recylex u.c./Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Automašīnu svina-skābes akumulatoru pārstrādes tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Iepirkuma cenu saskaņošana — Naudas sodi — 2006. gada paziņojuma par sadarbību 26. punkts — Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 37. punkts — Neierobežota kompetence).....	17
2019/C 246/18	Lieta T-370/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 23. maija spriedums — KPN/Komisija (Konkurence — Koncentrācija — Nīderlandes televīzijas pakalpojumu un telekomunikāciju pakalpojumu tirgus — Pilnfunkciju kopuzņēmums — Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu — Saistības — Konkrētais tirgus — Vertikāla ietekme — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu).....	18
2019/C 246/19	Lieta T-269/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 15. maija rīkojums — Novartis Europharm/Komisija (Cilvēkiem paredzētas zāles — Tirdzniecības atļaujas izsniegšana zālēm Vantobra — tobramycine — Apstrīdētā akta atsaukšana — Strīda priekšmeta zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas).....	19

2019/C 246/20	Lieta T-764/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 17. maija rīkojums — Deutsche Lufthansa/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Pasākumi, ko Vācija īstenojusi par labu Frankfurtes-Hānas lidostai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par daļēji saderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība — Netiešs atbalsts — Individuāla skāruma neesamība — Nepieņemamība)	20
2019/C 246/21	Lieta T-161/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 22. maija rīkojums — Puma/EUIPO — CMS (“CMS Italy”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiskā reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “CMS Italy”— Agrākas starptautiskas grafiskas preču zīmes, kas attēlo kaķu dzimtas dzīvnieku lēcienā uz kreiso pusi — Relatīvi atteikuma pamati — Agrāko preču zīmju reputācija — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts) — Reputācijas pierādījums — Agrāki EUIPO lēmumi, ar kuriem ir atzīta agrāko preču zīmju reputācija — Šo lēmumu ņemšana vērā — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips)	21
2019/C 246/22	Lieta T-262/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 15. maija rīkojums — Metrans/Komisija un INEA (Prasība atcelt tiesību aktu — Komisijas lēmums, ar ko atbilstoši Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam (EISI) piešķir finansējumu projektu piedāvājumiem “Paskovas multimodālais konteineru terminālis, III fāze” un “Melnīkas intermodālais terminālis, 2. un 3. fāze”— Terminš prasības celšanai — Termina sākums — Nokavējums — Nepieņemamība)	22
2019/C 246/23	Lieta T-230/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 6. jūnija rīkojums — Czarnecki/Parlaments (Institucionālās tiesības — Eiropas Parlamenta loceklis — Izteikumi par citu Parlamenta deputātu — Parlamenta priekšsēdētāja vietnieka pilnvaru un funkciju priekšlaicīga izbeigšana — Tiesības uz aizstāvību — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Vienlīdzīga attieksme)	22
2019/C 246/24	Lieta T-609/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 23. maija rīkojums — Fujifilm Recording Media/EUIPO — iTernity (“d:ternity”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “d:ternity” reģistrācijas pieteikums — Agrāka vārdiska preču zīme “iTernity”— Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atsaukšana pirms prasības celšanas — Apstrīdētā lēmuma spēka zaudēšana — Intereses celt prasību neesamība — Prasība, kas daļēji ir nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota).....	23
2019/C 246/25	Lieta T-685/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. maija rīkojums — Apple/EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (“SWIFT”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas).....	24
2019/C 246/26	Lieta T-715/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. maija rīkojums — Phrenos u.c./Komisija (Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Pasākuma “Eiropas Attīstības dienas” plānošana, sagatavošana, popularizēšana un īstenošana — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendenta — Publiskā iepirkuma procedūras atcelšana — Strīda priekšmeta zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	25
2019/C 246/27	Lieta T-719/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 7. jūnija rīkojums — Telemark plus/EUIPO (“Telemarkfest”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Telemarkfest” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)	25
2019/C 246/28	Lieta T-254/19 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 8. maija rīkojums — AlpaSuri/Komisija (Pagaidu noregulējums — Alpakū imports — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība) ..	26
2019/C 246/29	Lieta T-256/19: Prasība, kas celta 2019. gada 15. aprīlī — Assi/Padome	27
2019/C 246/30	Lieta T-289/19: Prasība, kas celta 2019. gada 1. maijā — Arbuзов/Padome	28
2019/C 246/31	Lieta T-291/19: Prasība, kas celta 2019. gada 3. maijā — Pšonka/Padome.....	29

2019/C 246/32	Lieta T-292/19: Prasība, kas celta 2019. gada 3. maijā — Pšonka/Padome.....	30
2019/C 246/33	Lieta T-301/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. maijā — PNB Banka u.c./ECB.....	31
2019/C 246/34	Lieta T-309/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. maijā— BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (“SADIA”)	32
2019/C 246/35	Lieta T-310/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. maijā— BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (“SADIA”)	33
2019/C 246/36	Lieta T-313/19: Prasība, kas celta 2019. gada 22. maijā — Taghani/Komisija	34
2019/C 246/37	Lieta T-315/19: Prasība, kas celta 2019. gada 22. maijā — BT/Komisija	35
2019/C 246/38	Lieta T-318/19: Prasība, kas celta 2019. gada 23. maijā — Thunus u.c./EIB.....	36
2019/C 246/39	Lieta T-320/19: Prasība, kas celta 2019. gada 27. maijā — BV/Komisija.....	37
2019/C 246/40	Lieta T-322/19: Prasība, kas celta 2019. gada 27. maijā — El-Qaddafi/Padome	38
2019/C 246/41	Lieta T-325/19: Prasība, kas celta 2019. gada 28. maijā — Cipriani/EUIPO — Hotel Cipriani (“ARRIGO CIPRIANI”)	39
2019/C 246/42	Lieta T-328/19: Prasība, kas celta 2019. gada 29. maijā — “Scorify”/EUIPO — Scor (“SCORIFY”).....	40
2019/C 246/43	Lieta T-329/19: Prasība, kas celta 2019. gada 31. maijā — 12seasons/EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (“BE EDGY BERLIN”).....	41
2019/C 246/44	Lieta T-331/19: Prasība, kas celta 2019. gada 3. jūnijā — Pierre Balmain/EUIPO (Gredzenu ķēdē ieskaudas lauvas galvas attēls)	42
2019/C 246/45	Lieta T-332/19: Prasība, kas celta 2019. gada 3. jūnijā — Pierre Balmain/EUIPO (Gredzenu ķēdē ieskaudas lauvas galvas attēls)	43
2019/C 246/46	Lieta T-333/19: Prasība, kas celta 2019. gada 30. maijā — Ntolas/EUIPO — General Nutrition Investment (“GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES”).....	44
2019/C 246/47	Lieta T-335/19: Prasība, kas celta 2019. gada 3. jūnijā — Cantieri del Mediterraneo/Komisija	45
2019/C 246/48	Lieta T-343/19: Prasība, kas celta 2019. gada 7. jūnijā — Conlance/EUIPO — LG Electronics (“SONANCE”).....	48
2019/C 246/49	Lieta T-420/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 6. jūnija rīkojums — JPMorgan Chase u.c./Komisija.....	49
2019/C 246/50	Lieta T-426/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 22. maija rīkojums — Bizbike un Hartmobile/Komisija	49

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

(2019/C 246/01)

Jaunākā publikācija

OV C 238, 15.7.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 230, 8.7.2019.

OV C 220, 1.7.2019.

OV C 213, 24.6.2019.

OV C 206, 17.6.2019.

OV C 187, 3.6.2019.

OV C 182, 27.5.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VISPĀRĒJĀ TIESA

Kritēriji lietu sadalei palātām

(2019/C 246/02)

2019. gada 3. jūlija plēnumā Vispārējā tiesa saskaņā ar Reglamenta 25. pantu noteica kritērijus lietu sadalei palātām.

Šie kritēriji ir šādi:

1. Lietas cik drīz vien iespējams pēc prasības pieteikuma iesniegšanas, neskarot vēlāku Reglamenta 28. panta piemērošanu, tiek sadalītas trīs tiesnešu palātām.
2. Civildienesta lietas, proti, lietas, kas ir ierosinātas atbilstoši LESD 270. pantam un attiecīgā gadījumā atbilstoši Protokola par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem 50.a pantam, tiek sadalītas pirmajai, otrajai, trešajai un ceturtajai palātai rotācijas kārtībā, kas ir noteikta atkarībā no lietu reģistrācijas kārtības kancelejā.
3. Lietas, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesībām un kas ir paredzētas Reglamenta ceturtajā sadaļā, tiek sadalītas piektajai, sestajai, septītajai, astotajai, deviņtajai un desmitajai palātai rotācijas kārtībā, kas ir noteikta atkarībā no lietu reģistrācijas kārtības kancelejā.
4. Lietas, kas nav minētas 2. un 3. punktā, tiek sadalītas palātām atbilstoši divām dažādām rotācijas kārtībām, kas atkarībā no lietu reģistrācijas kārtības kancelejā ir noteiktas:
  - attiecībā uz lietām, kuras saistītas ar uzņēmumiem piemērojamo konkurences tiesību normu, tiesību normu, kas attiecas uz valstu piešķirto atbalstu, un tiesību normu, kas paredz tirdzniecības aizsardzības pasākumus, īstenošanu,
  - attiecībā uz visām citām lietām.
5. Vispārējās tiesas priekšsēdētājs var atkāpties no 2., 3. un 4. punktā minētās rotācijas kārtības, ņemot vērā dažu lietu saistību vai lai nodrošinātu darba slodzes līdzsvarotu sadali.
6. Ņemot vērā 2019. gada 19. jūnija plēnumā pieņemto Vispārējās tiesas lēmumu par Vispārējās tiesas darbību veikšanu laikposmā no 2019. gada 1. līdz 26. septembrim (OV 2019, C 238, 2. lpp.), kurā ir paredzēts, ka Vispārējās tiesas 2016. gada 11. maija lēmums par kritērijiem lietu sadalei palātām (OV 2016, C 296, 2. lpp.) joprojām būs piemērojams laikposmā no 2019. gada 1. līdz 26. septembrim, iepriekš minētie kritēriji lietu sadalei palātām tiek noteikti laikposmam no 2019. gada 27. septembra līdz 2022. gada 31. augustam.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. novembrī iesniedza Judecătoria Orăştie (Rumānija)
— EV/Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie
Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)**

(Lieta C-723/18)

(2019/C 246/03)

*Tiesvedības valoda — rumāņu***Iesniedzējtiesa**

Judecătoria Orăştie

Pamatlietas puses*Prasītājs:* EV*Atbildētājs:* Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)

2019. gada 8. maija rīkojumā Eiropas Savienības Tiesa (sestā palāta) atzina, ka tās kompetencē acīmredzami nav atbildēt uz prejudiciālajiem jautājumiem, ko ar 2018. gada 5. novembra lēmumu uzdevusi *Judecătoria Orăştie* (Rumānija).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 26. februārī iesniedza Amtsgericht Düsseldorf (Vācija)
— Flightright GmbH/Eurowings GmbH**

(Lieta C-180/19)

(2019/C 246/04)

*Tiesvedības valoda — vācu***Iesniedzējtiesa**

Amtsgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: Flightright GmbH

Atbildētāja: Eurowings GmbH

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka attālums, kuram, aprēķinot kompensāciju, ir izšķiroša nozīme, ir jānosaka, pamatojoties uz visu lidojuma maršrutu?

Vai tātad ar nosacījumu, ka regula ir piemērojama katrā attiecīgajā ceļojuma daļā — jēdziens “reiss” ir jāinterpretē tādējādi, ka rezervācijās, kurās aviopasažieri savu galamērķi sasniedz tikai ar starpnosēšanos un, attiecīgi, pārsēšanos citā lidmašīnā, ar to ir jāsaprot tikai posms, kurā faktiski notika kavēšanās, vai arī “reiss” šādā gadījumā ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz attālumu izšķiroša nozīme ir visam pārvadājuma maršrutam no izlidošanas vietas līdz galamērķim?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. martā iesniedza Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Spānija) — CY/CaixaBank S.A.

(Lieta C-224/19)

(2019/C 246/05)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Pamatlietas puses

Prasītājs: CY

Atbildētāja: CaixaBank S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā Direktīvas 93/13 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punktu, noteikuma, ka visas aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu oficiālas noformēšanas, pārjaunojuma vai atcelšanas izmaksas ir jāsedz aizņēmējam, spēkā neesamības atzīšanu tā negodīguma dēļ **var mīkstināt, kas attiecas uz ar restitūciju saistītajām sekām pēc spēkā neesamības atzīšanas negodīguma dēļ.**

- 2) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā Direktīvas 93/13 6. panta 1. punktu, valsts judikatūru, saskaņā ar kuru pēc tam, kad noteikums, ka visas aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu oficiālas noformēšanas, pārjaunojuma vai atcelšanas izmaksas ir jāsedz aizņēmējam, ir atzīts par spēkā neesošu, **notāra izmaksas un administratīvie izdevumi ir jāsadala vienādās daļās starp aizņēmēju un aizdevēju**, var uzskatīt par negodīga noteikuma atzīšanas par spēkā neesošu mīkstināšanu tiesā un tādējādi tā ir pretrunā Direktīvas 93/13 6. panta 1. punktā ietvertajam nesaietīšanas principam.
- 3) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā Direktīvas 93/13 6. panta 1. punktu, ar valsts judikatūru, saskaņā ar kuru pēc tam, kad noteikums, ka visas aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu oficiālas noformēšanas, pārjaunojuma vai atcelšanas izmaksas ir jāsedz aizņēmējam, ir atzīts par spēkā neesošu, aizņēmējam ir jāliek samaksāt arī **īpašuma vērtēšanas izmaksas un hipotēkas nodibināšanas nodokli, kas izriet no aizdevuma oficiālas noformēšanas**, ir pārkāpts princips, atbilstoši kuram par negodīgu atzīts noteikums nav saistošs patērētājam, un vai Direktīvas 93/13 3. panta 2. punktam ir pretrunā **aizņēmējam uzliktais pienākums pierādīt, ka viņš nevarēja iesniegt savu īpašuma vērtējumu**.
- 4) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā Direktīvas 93/13 6. panta 1. punktu, [minētajai direktīvai] būtu pretrunā valsts judikatūra, kurā ir noteikts, ka pēc tam, kad noteikums, ka visas aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu izstrādāšanas, pārjaunojuma vai atcelšanas izmaksas ir jāsedz aizņēmējam, ir atzīts par spēkā neesošu, [noteikums] var radīt sekas aizņēmējam, veicot pārjaunojumu vai atceļot hipotēku **tādējādi, ka viņam ir jāturpina maksāt saistībā ar šo pārjaunojumu vai hipotēkas atcelšanu saistītos izdevumus**, un vai, uzliekot aizņēmējam pienākumu segt šos izdevumus, ir pārkāpts [princips], atbilstoši kuram negodīgs noteikums patērētājam nav saistošs.
- 5) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā Direktīvas 93/13 6. panta 1. punktu, skatot to kopsakarā ar Direktīvas 93/13 7. panta 1. punktu, valsts judikatūra, kurā daļēji ir izslēgts, ka noteikuma, saskaņā ar kuru visas aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu oficiālas noformēšanas, pārjaunojuma vai atcelšanas izmaksas ir jāsedz aizņēmējam, spēkā neesamības atzīšana rada ar restitūciju saistītas sekas, ir pretrunā Direktīvas 93/13 7. panta 1. punktā paredzētajai atturošai iedarbībai attiecībā uz uzņēmēju.
- 6) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā EST judikatūrā noteikto principu, saskaņā ar kuru par spēkā neesošiem atzīti noteikumi nedrīkst tikt mīkstināti, un [šis] direktīvas 6. pantā paredzēto nesaietīšanas principu, valsts judikatūra, kurā tiek mīkstinātas ar restitūciju saistītas sekas pēc tam, kad noteikums, ka visas aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu oficiālas noformēšanas, pārjaunojuma vai atcelšanas izmaksas ir jāsedz aizņēmējam, ir atzīts par spēkā neesošu, var būt neatbilstoša, pamatojoties uz aizņēmēja interesēm.
- 7) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā Direktīvas 93/13 3. panta 1. un 2. punktu, valsts judikatūra, kurā ir noteikts, ka tā sauktais noteikums attiecībā uz **komisijas maksu par saistībām automātiski nav pakļauts pārskatāmības pārbaudei**, var nozīmēt direktīvas 3. panta 2. punktā paredzētā pierādīšanas pienākuma pārejas principa pārkāpumu, jo profesionālim nav jāpierāda, ka tas iepriekš bija sniedzis informāciju par šo noteikumu un ka noteikums ir ticis atsevišķi apspriests.
- 8) Tiek jautāts, vai Direktīvas 93/13 3. pantam un EST judikatūrai ir pretrunā tas, ka valsts judikatūrā var tikt uzskatīts, ka patērētājam ir jāzina *per se*, ka komisijas maksu par saistībām iekasēšana ir parasta finanšu iestāžu prakse; un līdz ar to aizdevējam nav jāsniedz pierādījumi par to, ka par noteikumu ir notikusi atsevišķa apspriešanās, vai, gluži pretēji, aizdevējam katrā ziņā ir jāpierāda, ka par to ir notikusi atsevišķa apspriešanās.
- 9) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā Direktīvas 93/13 3. un 4. pantu un EST judikatūru, minētajai direktīvai var būt pretrunā valsts judikatūra, kurā ir noteikts, ka **nevar izvērtēt tā sauktā noteikuma attiecībā uz komisijas maksu par saistībām negodīgumu saskaņā ar 4. panta 2. punktu, jo tas attiecas uz līguma galveno priekšmetu**, vai, gluži pretēji, ir jāuzskata, ka komisijas maksa par saistībām nav iekļauta līguma cenā, bet tā ir papildu atlīdzība, un tādējādi valsts tiesai ir jāatļauj veikt pārskatāmības un/vai satura pārbaudi, lai tādējādi konstatētu tās negodīgumu saskaņā ar valsts tiesībām.
- 10) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā Direktīvas 93/13 4. panta 2. punktu, kas ar *Ley 7/1998, de 13 de abril, sobre condiciones generales de la contratación* ⁽²⁾ nav transponēts Spānijas tiesību sistēmā, Direktīvas 93/13 8. pantam pretrunā ir tas, ka Spānijas tiesa atsauca uz minētās direktīvas 4. panta 2. punktu un to piemēro, ja valsts tiesību sistēmā šī tiesību norma nav transponēta pēc likumdevēja gribas, kurš ir vēlējis nodrošināt pilnīgu aizsardzības līmeni attiecībā uz visiem noteikumiem, kurus pārdevējs vai piegādātājs var iekļaut ar patērētājiem noslēgtajā līgumā, ieskaitot noteikumus saistībā ar galveno līguma priekšmetu, arī tad, ja tie ir formulēti skaidri un saprotami, ja tiek uzskatīts, ka tā sauktais noteikums attiecībā uz komisijas maksu par saistībām ir aizdevuma līguma galvenais priekšmets.

- 11) Tiek jautāts, vai atbilstoši Direktīvas 93/13 3. panta 1. punktam tā sauktais noteikums attiecībā uz komisijas maksu par saistībām, **ja par to nav notikusi atsevišķa apspriešanās un finanšu iestāde nav pierādījusi, ka minētā maksa atbilst faktiski sniegtajiem pakalpojumiem un tai radītiem izdevumiem, izraisa būtisku nelīdzsvarotību līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos** un valsts tiesai tas ir jāatzīst par spēkā neesošu.
- 12) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā Direktīvas 93/13 6. panta 1. punktu, skatot to kopsakarā ar Direktīvas 93/13 7. panta 1. punktu, **tiesāšanās izdevumu segšanas piespriešanai profesionālim** tiesvedībā, kuru ierosinājis patērētājs, ceļot prasību atzīt par spēkā neesošiem negodīgus noteikumus, kas iekļauti ar viņu noslēgtajā līgumā, **un kurš panāk, ka tiesas atzīst to spēkā neesamību negodīguma dēļ**, ir jābūt no nesaistīšanas principa un atturošas iedarbības principa attiecībā uz profesionāli izrietošajām sekām, ja valsts tiesa apmierina šo prasību par spēkā neesamības atzīšanu, neatkarīgi no spriedumā noteiktās konkrētās summas atlīdzināšanas, turklāt saprotot, ka galvenais prasījums ir noteikuma spēkā neesamības atzīšana un ka summas atlīdzināšana ir tikai iepriekšējam prasījumam raksturīgs papildu prasījums.
- 13) Tiek jautāts, vai, ņemot vērā Direktīvā 93/13 noteikto nesaistīšanas principu un atturošas iedarbības principu (6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts), ar restitūciju saistītas sekas, kas rodas pēc tam, kad par spēkā neesošu negodīguma dēļ ir atzīts noteikums, kas iekļauts starp patērētāju un profesionāli noslēgtajā līgumā, **var tikt ierobežotas laikā, konstatējot prasības par summas atmaksu noilgumu, lai arī saskaņā ar valsts tiesību aktiem prasība par pilnīgu spēkā neesamību nav pakļauta noilgumam**.

(¹) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

(²) 1998. gada 13. aprīļa Likums 7/1998 par vispārīgiem līgumu noteikumiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 21. martā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spānija) — HC un ID/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Lieta C-247/19)

(2019/C 246/06)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Pamatlietas puses

Prasītāji: HC un ID

Atbildētāja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst nepārprotama kritērija noteikšana *Tribunal Supremo* 2019. gada 23. janvāra spriedumos Nr. 44 līdz Nr. 49, saskaņā ar kuru ar patērētājiem noslēgtajos hipotekārā aizdevuma līgumos atsevišķi neapspriests noteikums, kurā ir noteikts, ka visi hipotekārā aizdevuma darījuma noslēgšanas izdevumi ir attiecināmi uz aizņēmēju, ir negodīgs, sadalot dažādos šajā negodīgajā un par spēkā neesošu pasludinātajā noteikumā ietilpstošos izdevumu veidus starp bankas iestādi aizdevēju un patērētāju aizņēmēju, lai ierobežotu nepamatoti samaksāto summu, kas samaksātas, piemērojot valsts tiesību aktus, atmaksāšanu?

Un vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst *Tribunal Supremo* īstenotā spēkā neesoša negodīga noteikuma integrējošā [robu aizpildīšanas] interpretācija, ja tā atcelšana un ar to saistītās sekas neietekmē aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu pastāvēšanu?

- 2) Vai saistībā ar *Ley de Enjuiciamiento Civil* ⁽²⁾ 394. pantu, kas tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas jomā nosaka kritēriju, ka tiesāšanās izdevumus sedz zaudētāja puse, ja var uzskatīt, ka tad, ja negodīgs noteikums par izdevumiem tiek atzīts par spēkā neesošu, bet šīs spēkā neesamības sekas ir ierobežotas ar iepriekšminēto izdevumu sadalījumu, tas ir uzskatāms par Eiropas Savienības tiesību efektivitātes principa un principa, ka negodīgi noteikumi nav saistoši, pārkāpumu gadījumā, kad ir uzskatāms, ka prasība ir apmierināta daļēji, un vai to varētu interpretēt tādējādi, ka tas rada apgrieztu atturošu iedarbību, tādējādi radot patērētāju un lietotāju likumisko interešu neaizsargātību?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

⁽²⁾ Civilprocesa likums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. martā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spānija) — LG un PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Lieta C-259/19)

(2019/C 246/07)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Pamatlietas puses

Prasītāji: LG un PK

Atbildētāji: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Prejudiciālie jautājumi

Vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst nepārprotama kritērija noteikšana *Tribunal Supremo* 2019. gada 23. janvāra spriedumos Nr. 44 līdz Nr. 49, saskaņā ar kuru ar patērētājiem noslēgtajos hipotekārā aizdevuma līgumos atsevišķi neapspriests noteikums, kurā ir noteikts, ka visi hipotekārā aizdevuma darījuma noslēgšanas izdevumi ir attiecināmi uz aizņēmēju, ir negodīgs, sadalot dažādos šajā negodīgajā un par spēkā neesošu pasludinātajā noteikumā ietilpstošos izdevumu veidus starp bankas iestādi aizdevēju un patērētāju aizņēmēju, lai ierobežotu nepamatoti samaksāto summu, kas samaksātas, piemērojot valsts tiesību aktus, atmaksāšanu?

Un vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst *Tribunal Supremo* īstenotā spēkā neesoša negodīga noteikuma integritātes [robu aizpildīšanas] interpretācija, ja tā atceļšana un ar to saistītās sekas neietekmē aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu pastāvēšanu?

(¹) OV 1993, L 95, 29. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 5. aprīlī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) —
DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation**

(Lieta C-287/19)

(2019/C 246/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: DenizBank AG

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: Verein für Konsumenteninformation

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2015/2366/ES (¹) (Maksājumu pakalpojumu direktīva) 52. panta 6. punkta a) apakšpunkts, skatot to kopsakarā ar 54. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieņēmis ierosinātās līguma nosacījumu izmaiņas, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs līdz ierosinātajai izmaiņu spēkā stāšanās dienai nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam par to, ka izmaiņas nav pieņemtas, ir jāinterpretē tādējādi, ka, izmantojot pieņēmumu par piekrišanas sniegšanu, ar patērētāju bez jebkādiem ierobežojumiem var vienoties arī par visiem iespējamajiem līguma nosacījumiem?
- 2) a) Vai Maksājumu pakalpojumu direktīvas 4. panta 14. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka personalizētas daudzfunkcionālas bankas kartes NFC funkcija, ar kuru tiek veikti nelielas vērtības maksājumi no saistītā klienta konta, ir maksājumu instruments?
b) Ja uz otrā jautājuma a) daļu tiek atbildēts apstiprinoši:

Vai Maksājumu pakalpojumu direktīvas 63. panta 1. punkta b) apakšpunkts par atkāpi attiecībā uz nelielas vērtības maksājumiem un elektronisko naudu jāinterpretē tādējādi, ka nelielas vērtības bezkontakta maksājums, izmantojot personalizētas daudzfunkcionālas bankas kartes NFC funkciju, atkāpes izpratnē ir jāuzskata par anonīmu maksājumu instrumenta izmantošanu?

- 3) Vai Maksājumu pakalpojumu direktīvas 63. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka maksājumu pakalpojuma sniedzējs uz šo atkāpi var atsaukties tikai tad, ja var pierādīt, ka, ņemot vērā atbilstošo tehnikas attīstību, maksājumu instruments nevar tikt bloķēts vai tā turpmāka lietošana nevar tikt novērsta?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK, OV 2015, L 337, 35. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 9. aprīlī iesniedza Curtea de Apel Braşov (Rumānija) — SO/TP u.c.

(Lieta C-291/19)

(2019/C 246/09)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Braşov

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: SO

Atbildētāji apelācijas instancē: TP un citi

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai sadarbības un pārbaudes mehānisms (SPM), kas izveidots ar Eiropas Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris), ir jāuzskata par Eiropas Savienības iestādes pieņemtu tiesību aktu LESD 267. panta izpratnē, kas var tikt nodots Tiesas interpretācijai?
- 2) Vai prasības, kas noformulētas saistībā ar minēto mehānismu sagatavotajos ziņojumos, ir saistošas Rumānijai, it īpaši (bet ne tikai) attiecībā uz nepieciešamību izdarīt grozījumus tiesību aktos, kas atbilstu SPM secinājumiem, ar Venēcijas komisijas un Eiropas Padomes Pretkorupcijas starpvalstu grupas noformulētajiem ieteikumiem?
- 3) Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, lasot to kopsakarā ar 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts pienākumā ievērot tiesiskas valsts principus ietilpst arī vajadzība, lai Rumānija ievērotu prasības, kas noteiktas ziņojumos, kuri sagatavoti saistībā ar sadarbības un pārbaudes mehānismu (SPM), kas izveidots ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris) (¹)?

- 4) Vai LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā noteiktais tiesu neatkarības princips, kā tas interpretēts Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā (virspalātas spriedums, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117), liedz *Înalta Curte de Casație și Justiție* piesaistītajā prokuratūrā izveidot direkciju tādu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanai, kas izdarīti tiesu sistēmas iekšienē, ņemot vērā iecelšanas/atcelšanas procedūras šīs direkcijas prokuroru amatos, šīs sistēmas iekšienē veikto darbību procedūras, kā arī piekritības piešķiršanas procedūras, saistībā arniecīgo štata vietu skaitu šajā direkcijā?
- 5) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta [otrā daļa] par tiesībām uz taisnīgu tiesu, kas notiek kā lietas izskatīšana saprātīgā termiņā, liedz *Înalta Curte de Casație și Justiție* piesaistītajā prokuratūrā izveidot direkciju tādu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanai, kas izdarīti tiesu sistēmas iekšienē, ņemot vērā šīs sistēmas iekšienē veikto darbību procedūras un piekritības piešķiršanas procedūras, saistībā arniecīgo štata vietu skaitu šajā direkcijā?

(¹) Komisijas Lēmums (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (OV 2006, L 354, 56. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. aprīlī iesniedza Verwaltungsgericht Berlin (Vācija)
— Ingredion Germany GmbH/Vācijas Federatīvā Republika**

(Lieta C-320/19)

(2019/C 246/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ingredion Germany GmbH

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Komisijas Lēmuma 2011/278/ES (¹) 18. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 2. punkta otrā daļa, skatīta kopā ar Direktīvas 2003/87/EK (²) 3. panta h) punktu un 10.a pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jaunām iekārtām ar kurināmo saistītam darbības līmenim piemērojamais jaudas izmantojuma koeficients ir ierobežots līdz vērtībai, kas zemāka par 100 %?

(¹) Komisijas Lēmums 2011/278 (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV 2011, L 130, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. maijā iesniedza Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen (Zviedrija) — Konsumentombudsmannen/Mezina AB

(Lieta C-363/19)

(2019/C 246/11)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Konsumentombudsmannen

Atbildētāja: Mezina AB

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas 1924/2006 ⁽¹⁾ 5. un 6. pantā, to skatot kopā ar 10. panta 1. punktu un 28. panta 5. punktu, ir noregulēts pierādīšanas pienākums, kad valsts tiesa vērtē, vai ir sniegta nepieļaujama veselīguma norādes gadījumā, kur attiecīgās veselīguma norādes atbilst norādēm, uz ko attiecas iesniegums atbilstoši Regulas 1924/2006 13. panta 2. punktam, taču tā rezultātā vēl nav ticis pieņemts lēmums par pieņemamību vai nepieņemamību, vai tomēr pierādīšanas pienākums ir noteikts valsts tiesībās?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka Regulas (EK) Nr. 1924/2006 noteikumi reglamentē pierādīšanas pienākumu, vai pierādīšanas pienākums ir uzņēmējam, kurš sniedz īpašas veselīguma norādes, vai arī iestādei, kura vērsas valsts tiesā, prasot, lai norāžu sniegšanas turpināšanās tiktu aizliegta?
- 3) Vai tādā kā pirmajā jautājumā aprakstītajā situācijā ar Regulas 1924/2006 5. un 6. pantu, to skatot kopā ar 10. panta 1. punktu un 28. panta 5. punktu, tiek regulēts pierādīšanas pienākums, kad valsts tiesa vērtē, vai ir sniegta nepieņemamas veselīguma norādes, vai arī pierādīšanas pienākumu regulē valsts tiesības?
- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir tāda, ka Regulas (EK) Nr. 1924/2006 noteikumi reglamentē pierādīšanas pienākumu, kādas pierādīšanas prasības tiek izvirzītas?
- 5) Vai atbildes uz 1.–4. jautājumu ietekmē tas, ka Regulas 1924/2006 (ieskaitot Regulas 3. panta a) punktu) un Direktīvas 2005/29 ⁽²⁾ piemērošana vienlaicīgi ir aktuāla lietā, ko izskata valsts tiesa?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) 1924/2006 (2006. gada 20. decembris) par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem (OV 2006, L 404, 9. lpp.)

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“negodīgas komercprakses direktīva”) (OV 2005, L 149 11.6.2005., 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. maijā iesniedza Tribunalul Bihor (Rumānija) —
kriminālprocess pret IG, JH, KI, LJ

(Lieta C-379/19)

(2019/C 246/12)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Bihor

Pamatlietas puses

IG, JH, KI, LJ

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Eiropas Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris) ⁽¹⁾ izveidotais sadarbības un pārbaudes mehānisms (SPM) un prasības, kas noteiktas šā mehānisma ietvaros izstrādātajos ziņojumos, uzliek saistības Rumānijas valstij?
- 2) Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, skatot to kopsakarā ar 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka Rumānijas pienākums ievērot prasības, kas noteiktas ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris) izveidotā sadarbības un pārbaudes mehānisma (SPM) ietvaros izstrādātajos ziņojumos, ietilpst dalībvalsts pienākumos ievērot tiesiskuma principus, arī attiecībā uz Konstitucionālās tiesas — politiskas un tiesu iestādes — atturēšanos no iejaukšanās, lai interpretētu likumu un noteiktu konkrētus un obligātus tā noteikumus, atbilstoši kuriem tiesu iestādēm ir tas jāpiemēro, ekskluzīvu kompetenci piešķirot tiesu iestādei, un, lai ieviestu jaunus tiesību aktus, ekskluzīvu kompetenci piešķirot legīslatīvajai iestādei? Vai Savienības tiesības liek likvidēt šāda Konstitucionālās tiesas nolēmuma sekas? Vai uzdotā jautājuma kontekstā Savienības tiesībām ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kas regulē tādas tiesas disciplinārbildību, kura pārtrauc piemērot *Curtea Constituțională* (Konstitucionālā tiesa) nolēmumu?
- 3) Vai tiesu neatkarības principam, kas noteikts LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa (virspalātas spriedums, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117), ir pretrunā tas, ka tiesu kompetence tiek aizstāta ar *Curtea Constituțională* nolēmumiem (2016. gada 16. februāra nolēmums Nr. 51, 2017. gada 4. maija nolēmums Nr. 302 un [2019. gada 16. janvāra] nolēmums Nr. 26), kā rezultātā kriminālprocess kļūst neprognozējams (piemērošana ar atpakaļejošu spēku) un kļūst neiespējami interpretēt likumu un piemērot to konkrētajam gadījumam? Vai uzdotā jautājuma kontekstā Eiropas Savienības tiesībām ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kas regulē tāda tiesneša disciplinārbildību, kurš pārtrauc piemērot *Curtea Constituțională* nolēmumu?

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (JO 2006, L 354, 56. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 20. maijā Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 7. marta spriedumu lietā T-837/16 Zviedrijas Karaliste/Eiropas Komisija

(Lieta C-389/19 P)

(2019/C 246/13)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici un G. Tolstoy)

Pārējās lietas dalībnieces: Zviedrijas Karaliste,

Dānijas Karaliste,

Somijas Republika,

Eiropas Parlaments un

Eiropas Ķīmikāliju aģentūra

Prasījumi

- Atcelt Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 7. marta spriedumu lietā T-837/16 Zviedrijas Karaliste/Eiropas Komisija, noraidīt pirmajā instancē celto prasību un piespriest Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vai, alternatīvi,
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu pirmajā instancē un apelācijas instancē, un
- izdot rīkojumu atstāt spēkā apstrīdētā lēmuma sekas.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 7. martā pasludināto spriedumu lietā T-837/16. Šajā spriedumā Tiesa atcēla Komisijas 2016. gada 7. septembra Īstenošanas lēmumu C(2016) 56 44final, ar kuru tiek piešķirta licence dažiem svina sulfohromāta dzeltenā un svina hromāta, molibdāta un sulfāta sarkanā izmantošanas veidiem, un noraidīja Komisijas prasījumu atstāt spēkā šī lēmuma sekas līdz brīdim, kad Komisija varēs pārskatīt licences pieteikumu.

Komisija savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus pamatus.

Pirmais apelācijas sūdzības pamats: sprieduma punktos, kas attiecas uz pierādīšanas standartu, kurš ir piemērojams, analizējot alternatīvas, it īpaši 79., 81., 85., 86., 90. un 101. punktos, Vispārējā tiesa esot acīmredzami nepareizi piemērojusi tiesības attiecībā uz pierādīšanas standartu, kurš ir piemērojams atbilstoši 60. panta 4. punktam.

Otrais apelācijas sūdzības pamats: visā savā argumentācijā un it īpaši 86., 90. un 96. punktā Vispārējā tiesa esot acīmredzami nepareizi piemērojusi tiesības, pilnībā ignorējot Komisijas rīcības brīvību noteikt sliekšņa vērtību attiecībā uz tehnisko un ekonomisko dzīvotspēju, analizējot alternatīvas atbilstoši 60. panta 4. punktam, un tādējādi esot piemērojusi nepareizo kritēriju pārbaudei tiesā un iejaukusies Komisijas sociālo, ekonomisko un tehnisko apsvērumu vērtējumā.

Trešais apelācijas sūdzības pamats: 86., 97. un 98. punktā Vispārējā tiesa esot acīmredzami nepareizi piemērojusi tiesības attiecībā uz apstrīdēto lēmumu, pirmkārt, neievērojot to, ka neviena licence nebija piešķirta izmantošanai, kurā svina pigmenta īpašībām saistībā ar tehnisko veiktspēju nav nozīmes, un, otrkārt, aprakstot apstrīdēta lēmuma nosacījumus tā, ka tie ir parādījuši, ka nosacījums attiecībā uz alternatīvu analīzi 60. panta 4. punktā nav bijis izpildīts.

Ceturtais apelācijas sūdzības pamats: rezolutīvās daļas otrais punkts, kurā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka apstrīdētā lēmuma sekas nav atstājamas spēkā, esot balslēts uz tiesību acīmredzami nepareizu piemērošanu sprieduma 112. punktā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 21. maijā iesniedza tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belģija) — PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

(Lieta C-394/19)

(2019/C 246/14)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāji: PN, QO, RP, SQ, TR

Atbildētājs: Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

Prejudiciālais jautājums

Vai Kopienas tiesību normu pilnīgas efektivitātes un to aizsardzības princips, kā noteikts spriedumos *Francovich* un *Brasserie du Pêcheur* un Direktīvā 2004/38/EK ⁽¹⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij gadījumā, kad ārvalstniekam sakarā ar nepareizu transponēšanu valsts tiesību aktos ir atņemtas uzturēšanās tiesības bez iepriekšējas samērīguma pārbaudes, ir pienākums tās sociālās palīdzības sistēmas ietvaros uzņemt pieteikuma iesniedzēja nemedicīnisko pamatvajadzību izmaksu segšanu, līdz tiek pieņemts lēmums par viņa uzturēšanos saskaņā ar Savienības tiesībām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV 2004, L 158, 77. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. maijā iesniedza Tribunal d'instance de Nice (Francija) — VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd

(Lieta C-395/19)

(2019/C 246/15)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'instance de Nice

Pamatlietas puses

Prasītāji: VT, WU

Atbildētāja: easyJet Airline Co. Ltd

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Par [Regulas (EK) Nr. 261/2004] 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērojamību [lidojuma] kavēšanās gadījumā
  - a) Vai — ņemot vērā, ka Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris) ⁽¹⁾ 7. pantā paredzētās tiesības uz kompensāciju iekāpšanas atteikuma vai lidojuma atcelšanas gadījumā, iedibinot attiecīgo judikatūru (Tiesas ceturtais palātas 2009. gada 19. novembra spriedums apvienotajās lietās C-402/07 un C-432/07 *Sturgeon*), ir tikušas attiecinātas arī uz lidojumu kavēšanos, — Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris) 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta, kas piemērojams tikai iekāpšanas atteikuma gadījumā, tekstā minētais nosacījums par pasažiera ierašanos uz reģistrāciju ir piemērojams saistībā ar kompensāciju, ko pieprasa pasažieris, kas ir cietis lidojuma kavēšanās dēļ, nevis iekāpšanas atteikuma dēļ?
  - b) Ja atbilde uz 1. jautājuma a) daļu ir apstiprinoša, vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktais ilgums — ne vēlāk kā 45 minūtes pirms norādītā izlidošanas laika — konkrētajā gadījumā ir jāinterpretē kā ne vēlāk kā 45 minūtes pirms kavētā lidojuma jaunā izlidošanas laika, kas norādīts uz lidostas ziņojumu dēļiem vai paziņots pasažieriem?
- 2) Par “ierašanās uz reģistrāciju” fakta pierādīšanas pienākumu

Ja atbilde uz 1. jautājuma a) daļu ir apstiprinoša, proti, gadījumā, ja Regulas (EK) Nr. 261/2004 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir piemērojams kompensācijai, ko pieprasa pasažieris, kurš ir cietis lidojuma kavēšanās dēļ:

Vai 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir Regulas piemērošanas priekšnosacījumi, kuru iestāšanās ir jāpierāda patērētājam, vai arī tie ir pamats aviosabiedrības atbrīvošanai [no pienākuma izmaksāt kompensāciju], ļaujot tai uzrādīt pasažieru reģistru, lai pierādītu, ka patērētājs nav ieradies uz reģistrāciju “kā paredzēts un laikā, ko iepriekš rakstveidā (tostarp elektroniski) norādījis gaisa pārvadātājs, ceļojuma rīkotājs vai pilnvarots ceļojuma aģents, vai, ja laiks nav norādīts, ne vēlāk kā 45 minūtes pirms norādītā izlidošanas laika”, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris) 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā, ņemot vērā tehnoloģiju attīstību, kas ļauj tagad izdot digitālās iekāpšanas kartes elektroniski, kā arī to, ka uz papīra iekāpšanas kartēm vairs netiek likts laika zīmogs, ka līdz ar to nav pienākuma fiziski ierasties pie reģistrācijas letes un ka vienīgi aviosabiedrību rīcībā ir visa informācija par pasažieru reģistrāciju līdz pat reģistrācijas slēgšanai?

Ja atbilde uz 1. jautājuma a) daļu ir apstiprinoša, proti, gadījumā, ja Regulas (EK) Nr. 261/2004 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir piemērojams kompensācijai, ko pieprasa pasažieris, kurš ir cietis lidojuma kavēšanās dēļ:

Vai pienākums pierādīt pasažiera, kam ir prasītāja statuss tiesā, faktisku ierašanos uz reģistrāciju “kā paredzēts un laikā, ko iepriekš rakstveidā (tostarp elektroniski) norādījis gaisa pārvadātājs, ceļojuma rīkotājs vai pilnvarots ceļojuma aģents, vai, ja laiks nav norādīts, ne vēlāk kā 45 minūtes pirms norādītā izlidošanas laika”, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris) 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā, gulstas tikai uz pasažieri, ņemot vērā tehnoloģiju attīstību, kas ļauj tagad izdot digitālās iekāpšanas kartes elektroniski, kā arī to, ka uz papīra iekāpšanas kartēm vairs netiek likts laika zīmogs, ka līdz ar to nav pienākuma fiziski ierasties pie reģistrācijas letes un ka vienīgi aviosabiedrību rīcībā ir visa informācija par pasažieru reģistrāciju līdz pat reģistrācijas slēgšanai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 24. maijā — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika**(Lieta C-413/19)**

(2019/C 246/16)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Kočjan un K. Talabér-Ritz)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prasītājas prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka, pienākumu pierādīt energoefektivitāti attiecinot tikai uz ēkām, kas ir valsts iestāžu īpašumā vai lietojumā, Slovēnijas Republika nav izpildījusi pienākumu, kas tai ir noteikts ar Direktīvas par ēku energoefektivitāti ⁽¹⁾ 13. panta 2. punktu;
- piespriest Slovēnijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Direktīvas (ES) 2010/31/ES 13. panta 2. punktam dalībvalstīm ir jānosaka pienākums, saskaņā ar kuru ēkās, attiecībā uz kurām ir ticis izdots energoefektivitātes sertifikāts saskaņā ar 12. panta 1. punktu un kuru kopējo izmantojamo platību, kas pārsniedz 500 m², bieži apmeklē sabiedrība, energoefektivitātes sertifikāts ir jānovieto sabiedrībai skaidri redzamā vietā. Tā kā Slovēnijas Republika šādu pienākumu ir noteikusi tikai attiecībā uz ēkām, kas ir valsts iestāžu īpašumā vai ko izmanto šādas iestādes, Komisija nolēma iesniegt prasību Tiesā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/31/ES (2010. gada 19. maijs) par ēku energoefektivitāti (OV 2010 L 153, 13. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 23. maija spriedums — Recylex u.c./Komisija

(Lieta T-222/17) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Automašīnu svina-skābes akumulatoru pārstrādes tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Iepirkuma cenu saskaņošana — Naudas sodi — 2006. gada paziņojuma par sadarbību 26. punkts — Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 37. punkts — Neierobežota kompetence)

(2019/C 246/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Recylex SA (Parīze, Francija), Fonderie et Manufacture de Métaux SA (Brisele, Beļģija), Harz-Metall GmbH (Goslara, Vācija) (pārstāvji: M. Wellinger, S. Reinart un K. Bongs, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: I. Rogalski, J. Szczodrowski un F. van Schaik)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts samazināt naudas soda apmēru, kurš prasītājām uzlikts ar Komisijas 2017. gada 8. februāra Lēmumu C(2017) 900 final par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu (Lieta AT.40018 — Automašīnu akumulatoru pārstrāde).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA un Harz-Metall GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 195, 19.6.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 23. maija spriedums — KPN/Komisija

(Lieta T-370/17) ⁽¹⁾

(Konkurence — Koncentrācija — Nīderlandes televīzijas pakalpojumu un telekomunikāciju pakalpojumu tirgus — Pilnfunkciju kopuzņēmums — Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu — Saistības — Konkrētais tirgus — Vertikāla ietekme — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2019/C 246/18)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: KPN BV (Hāga, Nīderlande) (pārstāvji: P. van Ginneken un G. Béquet, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: H. van Vliet, G. Conte, J. Szczodrowski un F. van Schaik)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: VodafoneZiggo Group Holding BV (Amsterdama, Nīderlande), Vodafone Group plc (Newbury, Apvienotā Karaliste), Liberty Global Europe Holding BV (Amsterdama) (pārstāvji: W. Knibbeler, E. Raedts un A. Pliego Selie, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 3. augusta Lēmumu C(2016) 5165 final, ar kuru koncentrāciju, kā rezultātā Vodafone Group un Liberty Global Europe Holding iegūst kopīgu kontroli pilnfunkciju kopuzņēmumā, atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu (lieta COMP/M.7978 — Vodafone — Liberty Global — Dutch JV).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) KPN BV sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas, VodafoneZiggo Group Holding BV, Vodafone Group plc un Liberty Global Europe Holding BV tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 249, 31.7.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 15. maija rīkojums — Novartis Europharm/Komisija

(Lieta T-269/15) ⁽¹⁾

(Cilvēkiem paredzētas zāles — Tirdzniecības atļaujas izsniegšana zālēm Vantobra — tobramycine — Apstrīdētā akta atsaukšana — Strīda priekšmeta zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 246/19)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: C. Schoonderbeek, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Šimerdová, A. Sipos un K. Mifsud-Bonnici)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Pari Pharma GmbH (Starnberg, Vācija) (pārstāvji: M. Epping un W. Rehmann, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2015. gada 18. marta Īstenošanas lēmumu C(2015) 1977 final par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu attiecībā uz cilvēkiem paredzētām zālēm Vantobra — tobramycine saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 726/2004.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Novartis Europharm Ltd sedz savus, kā arī atfīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Pari Pharma GmbH sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 279, 24.8.2015.

Vispārējās tiesas 2019. gada 17. maija rīkojums — Deutsche Lufthansa/Komisija

(Lieta T-764/15) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Pasākumi, ko Vācija īstenojusi par labu Frankfurtes-Hānas lidostai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par daļēji saderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība — Netiešs atbalsts — Individuāla skāruma neesamība — Nepieņemamība)

(2019/C 246/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Lufthansa AG (Ķelne, Vācija) (pārstāvis: A. Martin-Ehlers, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Maxian Rusche, K. Herrmann un D. Recchia)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Land Rheinland-Pfalz (Vācija) (pārstāvis: C. Koenig, profesors)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/788 (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.32833 (11/C) (ex 11/NN), ko Vācija sniegusi saistībā ar Frankfurtes Hānas lidostas finansēšanas pasākumiem, kuri ieviesti laikposmā no 2009. līdz 2011. gadam (OV 2016, L 134, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Deutsche Lufthansa AG sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un Land Rheinland-Pfalz tiesāšanās izdevumus.

---

(1) OV C 68, 22.2.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 22. maija rīkojums — Puma/EUIPO — CMS (“CMS Italy”)

(Lieta T-161/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiskā reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “CMS Italy” — Agrākas starptautiskas grafiskas preču zīmes, kas attēlo kaķu dzimtas dzīvnieku lēcienā uz kreiso pusi — Relatīvi atteikuma pamati — Agrāko preču zīmju reputācija — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts) — Reputācijas pierādījums — Agrāki EUIPO lēmumi, ar kuriem ir atzīta agrāko preču zīmju reputācija — Šo lēmumu ņemšana vērā — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips)

(2019/C 246/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Puma SE (Herzogenaurach, Vācija) (pārstāvis: P. González-Bueno Catalán de Ocón, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Costruzione Macchine Speciali Srl (CMS) (Alonte, Itālija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 229/2015-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Puma un Costruzione Macchine Speciali (CMS).

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2016. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 229/2015-2.
- 2) EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp Puma SE tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 222, 20.6.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 15. maija rīkojums — Metrans/Komisija un INEA

(Lieta T-262/17) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Komisijas lēmums, ar ko atbilstoši Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam (EISI) piešķir finansējumu projektu piedāvājumiem “Paskovas multimodālais konteineru terminālis, III fāze” un “Melnīkas intermodālais terminālis, 2. un 3. fāze” — Termiņš prasības celšanai — Termiņa sākums — Nokavējums — Nepieņemamība)

(2019/C 246/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Metrans a.s. (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvis: A. Schwarz, advokāts)

Atbildētājas: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Hottiaux un J. Samadda), Inovācijas un tīklu izpildaģentūra (pārstāvji: I. Ramallo un D. Silhol, pārstāvji, kam palīdz A. Duron, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2016) 5047 final (2016. gada 5. augusts), ar ko izveido atlasīto piedāvājumu sarakstu Savienības finansiālā atbalsta saņemšanai saistībā ar Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (EISI) — Transporta nozarē pēc 2015. gada 5. novembra uzaicinājuma iesniegt piedāvājumus, pamatojoties uz daudzgažu darbības programmu, ciktāl tas attiecas uz diviem piedāvājumiem ar nosaukumiem “Paskovas multimodālais konteineru terminālis, III fāze” un “Melnīkas intermodālais terminālis, 2. un 3. fāze”, un, otrkārt, atcelt abus INEA noslēgtos dotācijas nolīgumus, kas atbilst šiem diviem piedāvājumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Metrans a.s sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Komisijas un Inovācijas un tīklu izpildaģentūras (INEA) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 239, 24.7.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 6. jūnija rīkojums — Czarnecki/Parlaments

(Lieta T-230/18) ⁽¹⁾

(Institucionālās tiesības — Eiropas Parlamenta loceklis — Izteikumi par citu Parlamenta deputātu — Parlamenta priekšsēdētāja vietnieka pilnvaru un funkciju priekšlaicīga izbeigšana — Tiesības uz aizstāvību — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Vienlīdzīga attieksme)

(2019/C 246/23)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ryszard Czarnecki (Varšava, Polija) (pārstāve: M. Casado García-Hirschfeld, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: N. Görlitz, S. Seyr un S. Alonso de León)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Parlamenta 2018. gada 7. februāra lēmumu, ar kuru ir priekšlaicīgi izbeigtas prasītājam uzticētās Parlamenta priekšsēdētāja vietnieka pilnvaras.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Ryszard Czarnecki atļūdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

(¹) OV C 231, 2.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 23. maija rīkojums — Fujifilm Recording Media/EUIPO — iTernity (“d:ternity”)

(Lieta T-609/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “d:ternity” reģistrācijas pieteikums — Agrāka vārdiska preču zīme “iTernity” — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atsaukšana pirms prasības celšanas — Apstrīdētā lēmuma spēka zaudēšana — Intereses celt prasību neesamība — Prasība, kas daļēji ir nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)

(2019/C 246/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fujifilm Recording Media GmbH (Klève, Vācija) (pārstāvji: R.-D. Härer, C. Schultze, C. Weber, H. Ranzinger un C. Gehweiler, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: M. Fischer)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: iTernity GmbH (Freiburga, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 25. jūlija lēmumu lietā R 2324/2017-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp iTernity un Fujifilm Recording Media.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 445, 10.12.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. maija rīkojums — Apple/EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (“SWIFT”)

(Lieta T-685/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 246/25)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: J. Olsen un P. Andreottola, solicitors)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SCRL) (La Hulpe, Beļģija) (pārstāvis: G. Glas, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 30. augusta lēmumu lietā R 476/2018-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL un Apple Inc.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Apple Inc. un Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL sedz katra savus, kā arī katra atlīdzina pusi no Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 25, 21.1.2019.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. maija rīkojums — Phrenos u.c./Komisija

(Lieta T-715/18) ⁽¹⁾

(Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Pasākuma “Eiropas Attīstības dienas” plānošana, sagatavošana, popularizēšana un īstenošana — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendentam — Publiskā iepirkuma procedūras atcelšana — Strīda priekšmeta zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 246/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Phrenos SPRL (Mont-sur-Marchienne, Beļģija), Akkanto (Watermael-Boitsfort, Beļģija), Operational Management Solutions (Chau-mont-Gistoux, Beļģija) (pārstāvji: R. Jafferali un R. van Melsen, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Aresu, J. Estrada de Solà un A. Katsimerou)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2018. gada 27. novembra lēmumu, ar kuru noraidīts konsorcijs, kurā ietilpst prasītājas, piedāvājums iepirkumā EuropeAid/139729/DH/SER/BE attiecībā uz tās Starptautiskās sadarbības un attīstības ģenerāldirektorāta pasākuma “Eiropas Attīstības dienas” plānošanu, sagatavošanu, popularizēšanu un īstenošanu, un šī līguma slēgšanas tiesības piešķirtas citam pretendentam.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību, un izņemot tos, kuri ir saistīti ar Pomilio Blumm Srl pieteikumu par iestāšanos lietā pagaidu noregulējuma tiesvedībā.
- 3) Phrenos SPRL, Akkanto, Operational Management Solutions, Komisija un Pomilio Blumm sedz savus saistībā ar Pomilio Blumm pieteikumu par iestāšanos lietā pagaidu noregulējuma tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 72, 25.2.2019.

Vispārējās tiesas 2019. gada 7. jūnija rīkojums — Telemark plus/EUIPO (“Telemarkfest”)

(Lieta T-719/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Telemarkfest” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

(2019/C 246/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Telemark plus eV (Altusried, Vācija) (pārstāvis: S. Schenk, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Eberl un M. Fischer)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2018. gada 25. septembra lēmumu lietā R 346/2018-4 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma "Telemarkfest" kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā acīmredzami juridiski nepamatotu.
- 2) Telemark plus eV atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 44, 4.2.2019.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 8. maija rīkojums — AlpaSuri/Komisija

(Lieta T-254/19 R)

(Pagaidu noregulējums — Alpacku imports — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība)

(2019/C 246/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: AlpaSuri GbR Barbara Bruns & Wolfgang Stamp (Winsen, Vācija) (pārstāvis: U. Schrömbges, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Eggers un B. Hofstötter)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts noteikt pagaidu pasākumus, lai tiktu atļauts importēt alpakas Eiropas Savienības teritorijā no Kanādas.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2019. gada 15. aprīlī — Assi/Padome**(Lieta T-256/19)**

(2019/C 246/29)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bashar Assi (Damaska, Sīrija) (pārstāvis: L. Cloquet, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2019/87 (2019. gada 21. janvāris) ⁽¹⁾, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes Īstenošanas Regulu (ES) 2019/85 (2019. gada 21. janvāris) ⁽²⁾, ciktāl tā attiecas uz prasītāju, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, nosakot, ka prasītājs atbalsta Sīrijas režīmu un gūst labumu no tā, jo šāds viedoklis esot pilnībā nepamatots.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot noticis vispārējā samērīguma principa pārkāpums un ka ar apstrīdētajiem aktiem īstenojamiem pasākumiem esot tāda ietekme, ka tie paši par sevi būtu jāuzskata par nesamērīgiem. Pret prasītāju vērsto sankciju ekonomiskās sekas esot katastrofālas un nesamērīgas, salīdzinot ar mērķiem, kādus ir paredzēts sasniegt ar apstrīdētajiem aktiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot noticis nesamērīgs tiesību uz īpašumu un tiesību uz darbu pārkāpums, jo apstrīdētie pasākumi liedzot prasītājam netraucēti izmantot savu īpašumu un viņa ekonomisko brīvību, pārkāpjot Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Pirmo papildu protokolu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot notikusi pilnvaru nepareiza izmantošana. Apstrīdētie akti esot pieņemti, lai sasniegtu citus mērķus, nekā tajā minētie, proti, viņam nezināmu iemeslu dēļ, vērsties pret pašu prasītāju, nevis režīmu, un tādējādi esot pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot noticis LESD 296. panta 2. punktā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums. Apstrīdēto aktu pamatojums patiesībā esot pilnīgi formāls un iespējams atbildētāja neesot to kārtīgi izsvērusi.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot noticis tiesību uz aizstāvību un tiesību uz taisnīgu tiesu pārkāpums. Prasītājs nebūtu varējis nodrošināt tiesas sēdi pirms apstrīdēto ierobežojošo pasākumu piemērošanas, un tā viņš neesot varējis atbilstoši izmantot savas tiesības uz aizstāvību, ieskaitot tiesības uz taisnīgu tiesu, kas skaidri paredzētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 3. punktā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. panta 2. punktā.

⁽¹⁾ Padomes Īstenošanas lēmums (KĀDP) 2019/87 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV L 181, 21.1.2019., 13. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Īstenošanas Regula (ES) 2019/85 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV L 181, 21.1.2019., 4. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 1. maijā — Arbuzov/Padome**(Lieta T-289/19)**

(2019/C 246/30)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Sergej Arbuzov* (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis: *M. Mleziva*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/354 (2019. gada 4. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, un atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/352 (2019. gada 4. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, ciktāl minētais lēmums un minētā regula attiecas uz prasītāju; un
- piespriest Eiropas Savienības Padomei segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību.

Prasītājs savas prasības pamatošanai tostarp apgalvo, ka Eiropas Savienības Padome, pieņemot 2019. gada 4. marta Lēmumu (KĀDP) 2019/354, nav rīkojusies pietiekami rūpīgi un uzmanīgi, jo pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tā neizvērtēja prasītāja argumentus un viņa iesniegtos pierādījumus, kuri pamato viņa lietu, un tā galvenokārt balstījās uz Ukrainas Ģenerālprokuratūras īsu kopsavilkumu un nepieprasīja papildu informāciju par Ukrainā notiekošās izmeklēšanas gaitu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu.

Prasītājs šajā saistībā apgalvo, ka attiecībā uz viņu noteiktie ierobežojošie pasākumi ir nesamērīgi, pārsniedz nepieciešamo un ar tiem tiek aizskartas garantijas, kuras starptautiskajās tiesībās pastāv attiecībā uz prasītāja tiesībām uz īpašumu.

Prasība, kas celta 2019. gada 3. maijā — Pšonka/Padome**(Lieta T-291/19)**

(2019/C 246/31)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Viktor Pavlovič Pšonka (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis: M. Mleziva, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/354 (2019. gada 4. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, un atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/352 (2019. gada 4. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, ciktāl minētais lēmums un minētā regula attiecas uz prasītāju; un
- piespriest Eiropas Savienības Padomei segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību.

Prasītājs savas prasības pamatošanai tostarp apgalvo, ka Eiropas Savienības Padome, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav rīkojusies pietiekami rūpīgi un uzmanīgi, jo pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tā neizvērtēja prasītāja argumentus un viņa iesniegtos pierādījumus, kuri pamato viņa lietu, un tā galvenokārt balstījās uz Ukrainas Ģenerālprokuratūras isu kopsavilkumu un nepieprasīja papildu informāciju par Ukrainā notiekošās izmeklēšanas gaitu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu.

Prasītājs šajā saistībā apgalvo, ka attiecībā uz viņu noteiktie ierobežojošie pasākumi ir nesamērīgi, pārsniedz nepieciešamo un ar tiem tiek aizskartas garantijas, kuras starptautiskajās tiesībās pastāv attiecībā uz prasītāja tiesībām uz īpašumu.

3. Ar trešo pamatu ir apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja pamattiesības, kuras ir garantētas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.

Prasītājs šajā ziņā apgalvo, ka, nosakot ierobežojošos pasākumus, ir pārkāptas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu un nevainīguma prezumpcija, kā arī tiesības uz privātpašuma aizsardzību.

Prasība, kas celta 2019. gada 3. maijā — Pšonka/Padome**(Lieta T-292/19)**

(2019/C 246/32)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Artem Viktorovič Pšonka (Kramatorska, Ukraina) (pārstāvis: M. Mleziva, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/354 (2019. gada 4. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, un atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/352 (2019. gada 4. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, ciktāl minētais lēmums un minētā regula attiecas uz prasītāju; un
- piespriest Eiropas Savienības Padomei segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību.

Prasītājs savas prasības pamatošanai tostarp apgalvo, ka Eiropas Savienības Padome, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav rīkojusies pietiekami rūpīgi un uzmanīgi, jo pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tā neizvērtēja prasītāja argumentus un viņa iesniegtos pierādījumus, kuri pamato viņa lietu, un tā galvenokārt balstījās uz Ukrainas Ģenerālprokuratūras īsu kopsavilkumu un nepieprasīja papildu informāciju par Ukrainā notiekošās izmeklēšanas gaitu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu.

Prasītājs šajā saistībā apgalvo, ka attiecībā uz viņu noteiktie ierobežojošie pasākumi ir nesamērīgi, pārsniedz nepieciešamo un ar tiem tiek aizskartas garantijas, kuras starptautiskajās tiesībās pastāv attiecībā uz prasītāja tiesībām uz īpašumu.

3. Ar trešo pamatu ir apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja pamattiesības, kuras ir garantētas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.

Prasītājs šajā ziņā apgalvo, ka, nosakot ierobežojošos pasākumus, ir pārkāptas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu un uz nevainīguma prezumpciju, kā arī tiesības uz privātīpašuma aizsardzību.

Prasība, kas celta 2019. gada 14. maijā — PNB Banka u.c./ECB**(Lieta T-301/19)**

(2019/C 246/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: PNB Banka AS (Rīga, Latvija), CR (*), CT (*) (pārstāvji: O. Behrends un M. Kirchner, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ECB 2019. gada 1. marta lēmumu klasificēt PNB Banka par nozīmīgu iestādi;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza desmit prasības pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot kļūdaini pieņēmusi, ka VUM regulas 6. panta 5. punkta b) apakšpunktā (!) ir paredzēts klasificēšanas lēmums.
  - Prasītāji apgalvo, ka ar VUM regulas 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu ECB tiek tikai atļauts pašai īstenot visas attiecīgās valsts kompetentās iestādes pilnvaras. VUM pamatregulas 39. panta 5. punkta otrais teikums (?) nevar grozīt lēmuma būtību saskaņā ar VUM regulas 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu. Ja Vispārējā tiesa nolemtu, ka ar VUM pamatregulas 39. panta 5. punkta otro teikumu tiek grozīta attiecīgā lēmuma būtība, prasītāji uzskata, ka minētais 39. panta 5. punkta otrais teikums ir prettiesisks.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB, pieņemot lēmumu, esot balstījusies uz kļūdainiem pieņēmumiem attiecībā uz VUM regulas 6. panta 5. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem un tā nolūku un, *inter alia*, neesot ņēmusi vērā saskaņā ar šo normu pieņemtā lēmuma izņēmuma raksturu.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB neesot uzmanīgi un objektīvi pārbaudījusi un izvērtējusi visus konkrētā gadījuma būtiskos aspektus, lai noteiktu, ka ir nepieciešams pieņemt lēmumu saskaņā ar VUM regulas 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot pārkāpusi samērīguma principu.

(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.

5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB neesot pienācīgi izmantojusi savu rīcības brīvību saskaņā ar VUM regulas 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu.
6. Ar sesto prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot pārkāpusi samērīguma principu.
7. Ar septīto prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot pārkāpusi *nemo auditor* principu.
8. Ar astoto prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu.
9. Ar devīto prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot pārkāpusi tiesiskās pašāvības un tiesiskās drošības principu.
— Prasītāji apgalvo, ka lēmums ir neskaidrs un tāpēc rada tiesisko nenoteiktību un ir pretrunā PNB Banka tiesiskajai pašāvībai, ņemot vērā tās agrāko sadarbību ar ECB un Finanšu un kapitāla tirgus komisiju.
10. Ar desmito prasības pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot pārkāpusi VUM regulas 19. pantu un preambulas 75. apsvērumu un esot pieļāvusi pilnvaru nepareizu izmantošanu.

(¹) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nosādēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).

(²) Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (ECB/2014/17) (OV 2014, L 141, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2019. gada 20. maijā – BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (“SADIA”)

(Lieta T-309/19)

(2019/C 246/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapūra, Singapūra) (pārstāvis: C. Mateu, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībiece: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Sadia” melnā un zilā krāsā reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 12 084 356

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2019. gada 19. marta lēmums lietā R 1834/2018-4

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *Tipiak* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Savienības labas pārvaldības un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. maijā – BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (“SADIA”)

(Lieta T-310/19)

(2019/C 246/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapūra, Singapūra) (pārstāvis: C. Mateu, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībniece: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SADIA” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 12 084 273

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2019. gada 19. marta lēmums lietā R 1857/2018-4

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *Tipiak* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Savienības labas pārvaldības un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 22. maijā — Taghani/Komisija

(Lieta T-313/19)

(2019/C 246/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Jamal Taghani* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: *A. Champetier* un *S. Rodrigues*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt apstrīdētos lēmumus;

— piespriest atbildētājam atlidzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot savu prasību, ar ko tiek lūgts atcelt, pirmkārt, EPSO 2018. gada 23. jūlija lēmumu, ar kuru tika noraidīts viņa lūgums atlidzināt zaudējumus, kas tika iesniegts attiecībā uz viņa dalību konkursā EPSO/AST/111/10, un, otrkārt, ja nepieciešams, 2019. gada 14. februāra lēmumu par viņa sūdzības noraidīšanu, prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: LESD 340. panta otrās daļas pārkāpums un acīmredzamas kļūdas vērtējumā, ko atbildētāja esot pieļāvusi, izvērtējot trīs Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumus.
2. Otrais pamats: labas pārvaldības principa pārkāpums, rūpības pienākuma un no tā izrietošā pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, jo atbildētāja apstrīdētajos lēmumos neesot paudusi nostāju par sūdzībā ietverto argumentāciju attiecībā uz diviem Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumiem, proti, pārkāpumu esamību un cēloņsakarību.

Prasība, kas celta 2019. gada 22. maijā — BT/Komisija

(Lieta T-315/19)

(2019/C 246/37)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: BT (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2018. gada 20. jūlija lēmumu par atteikumu piešķirt prasītājam apgādnieka zaudējuma pensiju;
- piespriest atbildētājam atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir prettiesisks laulības piecu gadu ilguma nosacījums, kas noteikts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 20. pantā, jo, pirmkārt, ar to tiek radīta patvaļīga diskriminācija starp strādājošiem ierēdņiem un ierēdņiem, kuri ir pensionējušies. Otrkārt, prasītāja uzskata, ka, lai gan viena gada minimālā ilguma kritērijs ir piemērots, lai apkarotu krāpnieciski noslēgtas laulības, piecu gadu minimālais ilgums savukārt ir patvaļīgs, nepiemērots un netaisnīgs. Treškārt, šāds nosacījums varot netaisnīgi liegt miruša ierēdņa laulātajam saņemt apgādnieka zaudējuma pensiju, lai arī viņus tomēr saistīja kopīgs dzīves projekts.
  2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 1.d panta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2019. gada 23. maijā — Thunus u.c./EIB**(Lieta T-318/19)**

(2019/C 246/38)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Vincent Thunus (Contern, Luksemburga) un 7 citi prasītāji (pārstāvis: L. Levi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību, tai skaitā tajā iekļauto iebildi par prettiesiskumu, par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to:
  - atcelt prasītāju 2019. gada februāra algas lapās ietvertu lēmumu par pamatalgas ikgadējo korekciju, kas nepārsniedz 0,8 %, attiecībā uz 2019. gadu un līdz ar to arī līdzīgos lēmumus, kuri ietverti turpmāko mēnešu algas lapās;
- attiecīgi piespriest atbildētājai
  - atlīdzināt materiālo kaitējumu, samaksājot i) algas starpību, kas atbilst attiecībā uz 2019. gadu piemērojamajai ikgadējai korekcijai, proti, palielinājumu 1,2 % apmērā par laikposmu no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim; ii) algas starpību, kas izriet no tā, ka par 2019. gadu tika piemērota ikgadējā korekcija 0,8 % apmērā attiecībā uz algām, kas tiks izmaksātas par laikposmu kopš 2019. gada janvāra; iii) nokavējuma procentus attiecībā uz algas starpību par laikposmu līdz vēl maksājamo [algas] summu pilnīgai samaksai, šāda piemērojamā nokavējuma procentu likme ir aprēķināma, balstoties uz Eiropas Centrālās bankas noteikto likmi galvenajiem refinansēšanas darījumiem, kas piemērojama attiecīgajā laikposmā, tai pieskaitot 3 procentpunktus;
- attiecīgā gadījumā, ja tā to nebūtu izdarījusi pati pēc savas ierosmes, uzdot atbildētājai procesa organizatorisko pasākumu vajadzībām iesniegt šādus dokumentus:
  - EIB Direktoru padomes 2017. gada 18. jūlija lēmumu (CA/505/17);
  - atalgojuma apakškomitejas 2018. gada decembra ziņojumu Direktoru padomei;

- Direktoru padomes 2018. gada 11. decembra lēmumu (PV/19/01 3. pielikums);
  - Vadības komitejas 2019. gada 30. janvāra lēmumu (MC-018-ADM-201901 30);
  - Personāla direktorāta 2019. gada 18. janvāra paziņojumu CS-PERS/HRPLC/DIR/2019-001/ABGS);
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji attiecīgi, pirmkārt, attiecībā uz Direktoru padomes 2017. gada 18. jūlija lēmumu izvirza divus pamatus, un, otrkārt, attiecībā uz Vadības komitejas 2018. gada decembra un 2019. gada janvāra lēmumiem — četrus pamatus.

Attiecībā uz Direktoru padomes 2017. gada 18. jūlija lēmumu:

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts tiesiskās drošības princips.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot noticis tiesiskās paļāvības pārkāpums un neesot ievērotas iegūtās tiesības.

Attiecībā uz Vadības komitejas 2018. gada decembra un 2019. gada janvāra lēmumiem:

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā akta autoram neesot bijis kompetences un ka esot pārkāpts reglamenta 18. pants.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā paredzētās procesuālās garantijas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērotas tiesības uz Darbinieku pārstāvju kolēģijas apspriešanos.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips.

Prasības daļā par kaitējuma atlīdzināšanu prasītāji prasa samaksāt viņiem pienākošos atalgojuma starpību, proti, 1,2 % kopš 2019. gada 1. janvāra (tai skaitā šāda palielinājuma ietekmi uz finansiāliem pabalstiem), kā arī nokavējuma procentus.

Prasība, kas celta 2019. gada 27. maijā — BV/Komisija

(Lieta T-320/19)

(2019/C 246/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: BV (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2018. gada 17. septembra lēmumu, ar kuru nolemts neizmaksāt procentus, kuri uzkrāti no kapitāla, kas atspoguļo viņa pārskaitītās pensijas tiesības;
- katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanai neesot bijis juridiska pamata un ka tas neesot pamatots.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Komisijas pieņemto Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta vispārīgo īstenošanas noteikumu 7. panta 6. punkts.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot īstenota nepamatota iedzīvošanās par labu Savienībai, ko radījusi summas, kas atskaitīta, veicot kapitāla atkārtotu novērtēšanu, ieskaitīšana Eiropas Savienības budžetā.

Prasība, kas celta 2019. gada 27. maijā — El-Qaddafi/Padome

(Lieta T-322/19)

(2019/C 246/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Muscat, Omāna) (pārstāvis: S. Bafadhel, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu 2017/497/KĀDP (2017. gada 21. marts), ar ko īsteno Lēmumu (KĀDP) 2015/1333 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā, ciktāl ar to prasītājas vārds ir atstāts Padomes Lēmuma 2015/1333/KĀDP (2015. gada 31. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā I un III pielikumā ietvertajā sarakstā;

- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2017/489 (2017. gada 21. marts), ar ko īsteno 21. panta 5. punktu Regulā (ES) 2016/44 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā, ciktāl ar to prasītājas vārds ir atstāts Padomes Regulas (ES) 2016/44 (2016. gada 18. janvāris) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā II pielikumā ietvertajā sarakstā, un
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas ir radušies saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamentam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Savienības Padome nav rīkojusies savlaicīgi saistībā ar apstrīdēto pasākumu attiecībā uz prasītāju paziņošanu. Tas esot kvalificējams kā būtiska procedūras noteikuma pārkāpums saistībā ar tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un esot izraisījis prasītājai kaitējumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padomes lēmums par prasītājas atkārtotu iekļaušanu sarakstā ir balstīts uz motīviem, kas ir identiski tiem, kas attiecas uz ierobežojošajiem pasākumiem, kuri iepriekš ir tikuši atcelti ar Vispārējās tiesas 2017. gada 28. marta spriedumu lietā T-681/14, un tādējādi ir pārkāpti *res judicata* un tiesiskās drošības principi un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajos aktos nav norādīts tiesiskais pamats prasītājas vārda atstāšanai sarakstā, un nav ņemtas vērā fundamentālās apstākļu izmaiņas Lībijā. Padome neesot norādījusi individuālus, specifiskus un konkrētus motīvus apstrīdētajiem pasākumiem, kuri neesot pienācīgi pamatoti nevienā no pamatojošajiem materiāliem.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajiem pasākumiem ir pārkāptas prasītājas pamattiesības, tostarp tiesības uz veselību, tiesības uz ģimenes dzīvi, tiesības uz īpašumu un tiesības uz efektīvu aizstāvību, kas ir garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

Prasība, kas celta 2019. gada 28. maijā — Cipriani/EUIPO — Hotel Cipriani (“ARRIGO CIPRIANI”)

(Lieta T-325/19)

(2019/C 246/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Arrigo Cipriani (Venēcija, Itālija) (pārstāvji: S. Bergia un G. Sironi, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Hotel Cipriani Srl (Venēcija, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašiece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ARRIGO CIPRIANI” — reģistrācijas pieteikums Nr. 14 063 838

Informācija par procesu EUIPO: Iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2019. gada 25. marta lēmums lietā R 406/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt *Hotél Cipriani s.r.l.* izvirzīto iebildumu un nodot lietu atpakaļ EUIPO, lai tas pieņemtu lēmumu saskaņā ar spriedumu;
- piespriest pilnībā atlīdzināt *Arrigo Cipriani* tiesāšanās izdevumus, kas tai ir radušies šajā tiesvedībā, ieskaitot iepriekšējos procesa posmus EUIPO.

Izvirzītie pamati

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. punkta pārkāpums;
- Regulas (ES) Nr. 2018/625 10. panta 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 29. maijā — “Scorify”/EUIPO — Scor (“SCORIFY”)

(Lieta T-328/19)

(2019/C 246/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: “Scorify” UAB (Viļņa, Lietuva) (pārstāve: V. Viešūnaitė, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Scor SE (Parīze, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SCORIFY” sarkanā, baltā un tumši zilā krāsā reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 16 214 521

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2019. gada 26. marta lēmums lietā R 1639/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- rūpīgi izvērtēt prasītājas sākotnējos procesuālos rakstus un pamatus un grozīt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja Apelācijas padomes lēmumu, norādot, ka prasītājas apelācijas sūdzība, kas iesniegta Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja Apelācijas padomē, ir pamatota un līdz ar to iebildumi ir bijuši jānoraida;
- piespriest otrai procesa dalībniecei atlīdzināt visus prasītājas tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesas Reglamenta 134., 139., 140. un 190. panta izpratnē.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

**Prasība, kas celta 2019. gada 31. maijā — 12seasons/EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny
("BE EDGY BERLIN")**

(Lieta T-329/19)

(2019/C 246/43)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: 12seasons GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvis: M. Gail, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Société Immobilière et Mobilière de Montagny (Roanne, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "BE EDGY BERLIN" — Eiropas Savienības preču zīme Nr. 15 981 921

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 19. marta lēmums lietā R 1522/2018-5

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 3. jūnijā — Pierre Balmain/EUIPO (Gredzenu ķēdē ieskaudas lauvas galvas attēls)

(Lieta T-331/19)

(2019/C 246/44)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pierre Balmain SAS (Parīze, Francija) (pārstāvis: J. Iglesias Monravá, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes (Gredzenu ķēdē ieskaudas lauvas galvas attēls) reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 17 515 099

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 21. marta lēmums lietā R 1223/2018-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

- atļaut Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 17 515 099 reģistrāciju attiecībā uz noraidītajām precēm, kas ietilpst 14. un 26. klasē;
- piespriest lietas dalībniekam, kas iebildīs pret šo prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 3. jūnijā — Pierre Balmain/EUIPO (Gredzenu ķēdē ieskaudas lauvas galvas attēls)**(Lieta T-332/19)**

(2019/C 246/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Pierre Balmain SAS (Parīze, Francija) (pārstāvis: J. Iglesias Monravá, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)***Informācija par procesu EUIPO***Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes (Gredzenu ķēdē ieskaudas lauvas galvas attēls) reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 17 515 115**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 21. marta lēmums lietā R 1224/2018-5***Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atļaut Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 17 515 115 reģistrāciju attiecībā uz noraidītajām precēm, kas ietilpst 14. un 26. klasē;
- piespriest lietas dalībniekam, kas iebildīs pret šo prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. panta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2019. gada 30. maijā — Ntolas/EUIPO — General Nutrition Investment (“GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES”)

(Lieta T-333/19)

(2019/C 246/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Christos Ntolas (Wuppertal, Vācija) (pārstāvis: C. Renger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniiece: General Nutrition Investment Co. (Wilmington, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 3 1 1 6 6 7 8

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 11. marta lēmums lietā R 1 3 4 3/2017-5

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt iebildumus;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 3. jūnijā — Cantieri del Mediterraneo/Komisija**(Lieta T-335/19)**

(2019/C 246/47)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Cantieri del Mediterraneo SpA (Neapole, Itālija) (pārstāvji: F. Munari un L. Calzolari, advokāti)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasītājas prasījumi**

— Prasītāja lūdz atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu saskaņā ar LESD 263. un nākamajiem pantiem.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Komisijas Lēmumu Nr. C(2018)6037 *final* (2018. gada 20. septembris) par valsts atbalstu SA.36112 (2016/C) (ex 2015/NN), ko īstenojusi Itālija par labu Neapoles ostas pārvaldei [*Autorità portuale di Napoli*] un *Cantieri del Mediterraneo S.p.A.* (turpmāk tekstā — "Lēmums").

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza deviņus pamatus.

1. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas [turpmāk tekstā — "Harta"] 41., 47. un 48. panta pārkāpums un labas pārvaldības, vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas, kā arī sacīkstes principu pārkāpums, un pārkāpums pamatojuma neesamības dēļ un LESD 296. panta pārkāpums.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Lēmums ir pieņemts procedūrā, kurā nav nodrošinātas *Cantieri del Mediterraneo* [turpmāk tekstā — "CAMED"] tiesības uz aizstāvību; atšķirībā no sūdzības iesniedzējas tā tiesas sēdē nav tikusi uzklausīta; un ka

— Lēmums ir pieņemts tādas procedūras rezultātā, kurā nav nodrošināta vienlīdzīga attieksme pret sūdzības iesniedzēju un iespējamā atbalsta saņēmēju ("pušu procesuālo tiesību vienlīdzība").

2. Labas pārvaldības, tiesiskās drošības un tiesību aizsardzības tiesā principu pārkāpums, jo esot nelikumīgi atsaukts 2006. gada [lēmums] slēgt procedūru attiecībā uz šo pasākumu, kas šobrīd pēc vairāk nekā 10 gadiem Lēmumā ir kvalificēts kā atbalsts.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ar Lēmumu bija jāatzīst, ka lēmuma slēgt 2006. gada [procedūru] attiecībā uz minēto valsts pasākumu atsaukšana ir nelikumīga, un bija jānorāda, ka šīs slēgšanas dēļ nav iespējams atzīt šī pasākuma atbalsta raksturu un tā neatbilstību, un ka

- Lēmumā bija jābūt norādītam, ka lēmuma par slēgšanu priekšnoteikums ir tas, ka Komisija apstiprina aplūkotā pasākuma tiesiskumu, un tādējādi tas liedz Komisijai pēc vairāk nekā 10 gadiem pieņemt otru lēmumu, kurā būtu sniegta citāda kvalifikācija attiecīgajā jomā.
3. LESD 107. panta pārkāpums tādēļ, ka esot kļūdaini interpretēts valsts atbalsta jēdziens, jo Lēmumā *Autorità Portuale di Napoli* (turpmāk tekstā — “APN”) ir kvalificēta kā uzņēmums.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ar Lēmumu bija jāizslēdz APN “uzņēmuma” raksturs, kā paredzēts ar Likumu Nr. 84/1994 visām ostas pārvaldēm kā valsts struktūrām, kas ir valsts pārstāvji attiecībā uz Itālijas ostām, kurām ir uzticēti visu tikai valstij piederošo īpašuma aktīvu regulēšanas un administrēšanas uzdevumi tikai sabiedrības interesēs, ka
- ar Lēmumu bija jāizslēdz tas, ka APN veic “saimniecisko darbību”, jo ar Likumu Nr. 84/1994 tai ir aizliegts piedāvāt preces vai pakalpojumus tirgū, kas patiesībā nepastāv, un ka
- ar Lēmumu bija jāatzīst nomas maksas nodokļu raksturs Itālijas tiesību sistēmā un tā bija iepriekš jānosaka ar likumu.
4. LESD 345. panta pārkāpums, LESD 3., 7. un 121. panta pārkāpums, vairāku Savienības tiesību principu pārkāpums (vienlīdzīga attieksme), kā arī pilnvaru nepareiza izmantošana.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ar Lēmumu bija jānorāda, ka iespēja veikt uzturēšanu ir īpašumtiesību prerogatīva un ka ar Līgumu ir aizsargātas dalībvalstu tiesības saglabāt (arī) ostu īpašumus un infrastruktūru valsts īpašumā un nodrošināt to izmantojamību visiem tiesību subjektiem; ka
- ar Lēmumu nevar tikt piemērots tas pats tiesiskais regulējums par ostu infrastruktūras uzturēšanu vai par nomas maksām par ostu teritoriju izmantošanu “horizontālā” veidā un nesamērīgi faktiskajos apstākļos, kas nav savstarpēji salīdzināmi: būtiskās atšķirības, kas ir raksturīgas ostas pārvaldības modeļiem Savienībā, liedz tāpat attiekties pret tikai privātpersonām piederošu jaunu infrastruktūru izveidi un tādu neatsavināmu īpašuma aktīvu uzturēšanu, kuri pieder dalībvalstij, kura tos pārvalda ar valsts administrācijas starpniecību. Šāda struktūra ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam; un ka
- ar Lēmumu nevar tikt saskaņoti dažādie ostu organizatoriskie modeļi Savienībā, bez diskriminācijas un nepamatoti piemērojot LESD 107. pantu.
5. LESD 107. panta pārkāpums, jo ir kļūdaini interpretēts priekšrocības jēdziens.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ar Lēmumu bija jānorāda, ka ar šo pasākumu nedz APN, nedz CAMED netiek samazināti pienākumi, jo parasti nevienam uzņēmumam nesaglabājas (ne pilnībā saglabājas) pienākumi attiecībā uz tāda nekustamā īpašuma pārstrukturēšanu, kas nav tās īpašumā (un nevar kļūt par tās īpašumu), jo Itālijā īpašuma aktīvi (visās Itālijas ostās) ir tikai valsts īpašums; un ka

- ar Lēmumu bija jānorāda, ka infrastruktūra, kas veido aktīvus, ir piešķirta *CAMED* valsts procedūras rezultātā, kas ir pārskatāma un kurā notiek sacensība, kas izriet no *APN* pienākuma pārstrukturēt lietā aplūkojamos īpašuma aktīvus. Procedūrā, kura tika izmantota, piešķirot šo īpašumu *CAMED*, iespēja saņemt šo īpašumu tika piedāvāta visiem potenciāli ieinteresētajiem tiesību subjektiem; valsts procedūras īstenošana garantē tirgus dalībnieka kritērija ievērošanu, izslēdzot jebkādas priekšrocības, kādas ir uzņēmumam, kuram ir piešķirtas līguma slēgšanas tiesības.
6. LESD 107. panta, labas pārvaldības principa, *CAMED* tiesību uz aizstāvību pārkāpums un pārkāpums saistībā ar pamatojumu, jo esot kļūdaini interpretēta selektivitāte.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ar Lēmumu pasākums nevar tikt kvalificēts kā atbalsts “ad hoc” un nav iespējams neveikt t.s. “selektivitātes pārbaudi” attiecībā uz vispārpiemērojamiem pasākumiem; ka
  - ar Lēmumu bija jāizslēdz šī pasākuma selektivitāte attiecībā uz *APN*, jo visas pārējās ostas pārvaldes ir saņēmušas identisku valsts finansējumu visu to infrastruktūras aktīvu uzturēšanai, kuri ietilpst teritoriālajā piemērošanas jomā; un ka
  - ar Lēmumu bija jāizslēdz šī pasākuma selektivitāte attiecībā uz *CAMED*, jo uz visiem uzņēmumiem, kuri darbojas kādā Itālijas ostā (ne tikai Neapolē un ne tikai kuģu būves nozarē) attiecas tas pats tiesiskais regulējums, un tādējādi tie maksā tādu pašu nomas maksu, kādu *CAMED* maksā par infrastruktūru, kas uzbūvēta vai pārstrukturēta par valsts līdzekļiem.
7. LES 3. panta un LES 7. panta pārkāpums. LESD 116. un 117. panta pārkāpums. Pilnvaru nepareiza izmantošana. Kompetences neesamība, jo Komisija esot apstrīdējusi nomas maksas nodokļu raksturu un apmēru.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ar Lēmumu, pamatojoties uz LESD 107. pantu, nevar tikt apstrīdēts nomas maksas, ko Itālijas valsts piemēro uzņēmumiem koncesionāriem, apmērs un iespējamā neatbilstība tirgus vērtībai, ņemot vērā, ka Itālijas tiesību sistēmā nomas maksa ir maksa, kuras summa ir noteikta ar likumu, netiek apspriesta ar atsevišķiem valsts koncesionāriem, un nodokļu režīmi ietilpst ekskluzīvā dalībvalstu kompetencē.
8. LESD 107. panta pārkāpums, jo nav konkurences traucējumu un ietekmes uz tirdzniecību. Pamatojuma neesamība.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ar Lēmumu nevar prezumēt, ka pastāv savstarpēji nošķirtas un kumulatīvas prasības; un ka
  - ar Lēmumu bija jāizslēdz šo prasību esamība, jo *APN* nedarbojas nevienā tirgū un tai nav konkurentu, un *CAMED* neguva priekšrocības no pasākuma, kurš ir tikai viens no neskaitāmiem vispārpiemērojamā plāna īstenošanas pasākumiem, kas interesēja visus uzņēmumus, kuri darbojas katrā Itālijas ostā (to skaitā Neapolē), nevis tikai kuģu būves nozarē.
9. LESD 107. panta 2. un 3. punkta pārkāpums.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ar Lēmumu bija jāpiemēro LESD 107. panta 2. punkts, jo ar šo uzturēšanu ir novērsti zaudējumi, ko nodarījusi bombardēšana Otrā pasaules kara laikā un zemestrīce 1980. gadā; un ka
  - ar Lēmumu bija jāpiemēro LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunkta c) punkts, jo i) Neapoles osta atrodas mazāk attīstītā reģionā un ii) ostas infrastruktūras valsts finansējumam ir vispārējo interešu mērķis, vēl jo vairāk, ņemot vērā, ka finansējuma apmērs ir mazāks par paziņošanas robežvērtību, kas noteikta *GBER*.

Prasība, kas celta 2019. gada 7. jūnijā — Conlance/EUIPO — LG Electronics (“SONANCE”)**(Lieta T-343/19)**

(2019/C 246/48)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: *Conlance GmbH* (Augsburg, Vācija) (pārstāvis: *A. Hayn*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *LG Electronics, Inc.* (Seula, Dienvidkoreja)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SONANCE” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 14 589 907

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 5. aprīļa lēmums lietā R 1085/2018-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt EUIPO Iebildumu nodaļas 2018. gada 15. maija lēmumu lietā B 2 660 572“*Conlance GmbH/LG ELECTRONICS INC.*”;
- apmierināt iebildumus B 2 660 572“*Conlance GmbH/LG ELECTRONICS INC.*” attiecībā uz visām strīdīgajām precēm;
- noraidīt Eiropas Savienības preču zīmes “SONANCE” UM 014589907 reģistrācijas pieteikumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Gadījumā, ja kāda persona iestājas lietā atbildētāja prasījumu atbalstam:

- piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2019. gada 6. jūnija rīkojums — JPMorgan Chase u.c./Komisija**(Lieta T-420/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 246/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 341, 24.9.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 22. maija rīkojums — Bizbike un Hartmobile/Komisija**(Lieta T-426/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 246/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Devītās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 341, 24.9.2018.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV